

DIEVS SEVI IZSKAIDRO PATS

1 Mūsu Debesu Tēvs, viens Vārds no Tevis nozīmē vairāk nekā visi cilvēki jebkad varētu izdarīt vai pateikt, jo cilvēki gaida, lai ieraudzītu Tevi. Un mēs pateicamies Tev, ka šeit atrodas tie, kas gaida, viņi gaida kaut ko notiekam. Un, kad cilvēkiem pēc kaut kā slāpst, dzelme sauc Dzelmei, ir jābūt Dzelmei, kas tam saucienam atbildētu. Un tieši tāpēc mēs šovakar esam šeit, jo šiem kalpotājiem un cilvēkiem sirds vēlme bija aicināt mūs sanākt kopā, lai lūgtu Tavu labvēlību un svētības, ticot, ka Tu dziedināsi slimos un izglābsi pazudušos, un izpaudīsi Savu Vārdu.

2 Un mēs lūdzam, Debesu Tēvs, lai Tu dāvā to mums, kad mēs pazemībā gaidām Tevi, vakaru pēc vakara. Lai šeit ir tāda Svētā Gara izliešanās un lai katrs cilvēks ir akls pret visu apkārtējo, izņemot Dievu. Lai pēc Dieva izslāpušo ļaužu vidū ir tik spēcīgs sauciens, ka visu apkārti šeit pārņemtu atmoda un katrs dievnams piepildītos ar ļaudīm, grēcinieki sauktu uz Dievu pēc žēlastības, un...un Svētais Gars dziedinātu slimos, padarot klībos ejošus un augšāmceļot miroņus, un dāvātu to, kas ir apsolīts Tavā Vārdā.

3 Atnāc, Kungs Jēzu, un piepildi Savu apsolījumu. Atnāc pie mums šovakar. Mēs ticam, ka Tu esi tas pats vakar, šodien un mūžīgi, ka Tavi apsolījumi vienmēr piepildās. Debesis un zeme beigsies, bet Tavš Vārds nebeigsies. Lai mūsu saprašana ir atvērta. Lai atnāk Svētais Gars un uzar to lauku. Lai šovakar mūsu saprašana ir atvērta Dieva Garam un spēkam, lai Viņš varētu izpaust Savus apsolītos Vārdus caur mums. Jo mēs lūdzam to Jēzus Vārdā. Āmen.

4 Un tā, šovakar, jūs, kas sekojat līdzī rakstītajam, atvērsim Bībelēs Otro Pētera grāmatu un sāksim ar 15. pantu, vienkārši, lai mazu brītiņu parunātu par Rakstiem.

Bet es rūpēšos par to, ka jūs arī pēc manas aiziešanas varētu to vienmēr turēt piemiņā.

Nevis kam izgudrotam, pasakām sekodami, mēs jums esam sludinājuši mūsu Jēzus Kristus spēku un atnākšanu, kā tādi, kas esam kļuvuši Viņa varenības aculiecinieki.

5 Man tas patīk, "aculiecinieki". Nevis kaut kādas pasakas. Mēs esam aculiecinieki tam, par ko mēs runājam.

Jo toreiz, kad Dievs Tēvs Viņu, godā celdams, apskaidroja, Viņam atskanēja šāda balsis no augsti cēlās godības: "Šis ir Mans mīļais Dēls, uz ko Man ir labs prāts."

Šo balsi mēs dzirdējām atskanam no debesīm, kad mēs līdz ar Viņu bijām uz svētā kalna.

Ar to mums praviešu vārds kļūst jo stiprs, un jūs darāt labi, to vērā ņemdami kā sveci, kas spīd tumšā vietā, līdz kamēr uzausīs diena un rīta zvaigzne uzlēks jūsu sirdīs.

Pār visām lietām ievērojiet, ka neviens rakstu pravietojums nav patvaļīgi izskaidrojams;

jo pravietošana nekad pagātnē nav cēlusies no cilvēku gribas, bet to izteica Dieva svētie cilvēki, kad viņus virzīja Svētais Gars.

6 Lai Tas Kungs pievieno Savas svētības Viņa Vārda lasījuma. Un tā, lūk, ko es paņēmu kā tēmu: *Dievs Pats Sevi izskaidro.*

7 Mēs dzīvojam sajukuma laikā. Mēs dzīvojam tādā laikā, kad vīrieši un sievietes teju vai nezina, ko darīt. Šķiet, ka visur ir nekārtība. Šķiet, ka it visā ir tik daudz viedokļu. Tas viss ir no sātana.

8 Lūk, Dievs nevar taisnīgi tiesāt cilvēkus, ja nav kaut kāda standarta, pēc kura Viņš var tos tiesāt. Un Bībele saka, ka Viņš tiesās visus cilvēkus ar Jēzu Kristu, bet Jēzus Kristus ir Vārds. Jāņa

Evaņģēlija 1. nodaļā ir teikts:

Iesākumā bija Vārds, un Vārds bija pie Dieva, un Vārds bija Dievs.

Un Vārds tapa par miesu un mājāja mūsu vidū...

9 Un tā, viss, kas mēs šodien esam, ir Viņa atribūtu atspoguļojums. Dievā... Sākumā Viņš pat nebija Dievs, Dievs, mēs sauktu Viņu vienkārši par “Mūžīgo”. Viņš nebija Dievs, jo vārds *Dievs* (angļu vārds) nozīmē “pielūgsmes objekts”, bet nebija neviena, kas Viņu pielūgtu. Tādējādi Viņš bija Mūžīgais, visa saprāta pamat-Avots. Un tajā visa saprāta Avotā nebija neviena atoma, ne molekulas, nekā, neviena gaismas stariņa, ne zvaigžņu, ne mēness, nekā cita. Dievs, tas, ko mēs pazīstam kā Dievu, tas varenais Gars, kas bija Mūžīgs (nekad nesākās, nekad nebeigsies), Viņš bija tur. Un Viņā bija atribūti: tas bija atribūts būt Dievam, vēl Viņa atribūts bija būt Tēvam, atribūts būt Dēlam, atribūts būt Glābējam, atribūts būt Dziedinātājam. Viņā bija visi šie atribūti. Un tā, Viņš... Tas viss, kas kopš tā laika atklājas, ir vienkārši Viņa atribūti, kas izpaužas.

10 Lūk, ko es gribu pateikt, *atribūti* bija Viņa “domas”. Bet *vārds* ir “izteikta doma”. Un toreiz tas bija Viņa domās. Un tad Viņš pateica: “Lai top,” un tas tapa. “Lai top,” un tas tapa.

11 Un tā, atcerieties: jūs, kristieši, bijāt Viņa domas, pirms vēl bija kāda pasaule. Un jūs esat Viņa domu izpausme. Pat pirms vēl bija kāda pasaule, jūs bijāt Kristū (āmen), Dievā iesākumā. Tādējādi tas padara jūs, saprotiet, par Viņa padotajiem. Bet tas viss ir Pats Dievs, kas ir materializējies realitātē, lai Viņu varētu aptaustīt, ieraudzīt un tā tālāk. Un tieši tas Dievs ir, tas viss.

12 Tad vēl cilvēki saka: “Tas skaidrojums...” Es nesen te sanāksmē runāju, viens vīrs man pateica, viņš sacīja: “Brāli Branham, tev ir nepareizs skaidrojums. Tu skaidro To nepareizi.”

13 Lūk, mēs dzirdam... Aizejiet pie metodistiem, un tie saka: “Baptisti skaidro nepareizi.” Baptisti saka: “Pentakosti skaidro nepareizi.” Pentakosti saka: “Vieninieki skaidro nepareizi.” Vieninieki saka: “Asamblejas skaidro nepareizi.” Un katrs saka, ka tā dara tie citi.

14 Dievs Sevi izskaidro Pats! Viņam nav vajadzīgs neviens, kas skaidrotu Viņa vietā. Viņš Pats izskaidro. Kas gan ir cilvēks, lai izskaidrotu Dievu? Dievs izskaidro Sevi Pats.

15 Lūk šeit, kur runā Pēteris, mēs ieraugām, ka sākumā, kad Dievs pateica: “Lai top gaisma,” un tapa gaisma, tieši tas bija tā izskaidrojums. Kad Dievs kaut ko pateica un tas izpaudās, tad tieši tas ir Dieva izskaidrojums, ka Viņa Vārds ir pareizs. Saprotat? Kad Viņš pateica: “Lai top gaisma,” sākumā tas bija Viņa prātā, pirms vēl uzradās kas tāds kā gaisma. Kad Viņš pateica: “Lai top gaisma,” debesis piepildījās ar gaismu, tieši tas bija izskaidrojums. Nevienam nevajadzēja to skaidrot, jo Dievs pateica un tā notika. Kad Dievs runā un tas tiek izpausts, tad tas ir Viņa Vārda izskaidrojums. Kāpēc vīri nevar to ieraudzīt? Kāpēc cilvēki to neredz?

16 Kad Dievs dod apsolījumu un Dievs pasaka... Iesākumā, 1. Mozus grāmatā, Viņš nozīmēja Savu Vārdu katram periodam, kā Tas atnāca no sākuma līdz beigām. Un šo periodu laikā draudžu pasaule to visu samudžināja ar tradīcijām un tamlīdzīgo, bet Dievs pastāvīgi sūtīja uz skatuves praviešus visas Vecās un Jaunās Derības laikā! Un Tā Kunga Vārds nāk pie pravieša. Un kā gan Tas tiek izdarīts? Tas izpauž Dieva Vārdu. Dieva izpausme, tas parāda, vai tas ir pareizi vai nē. Nevienam nevajag To skaidrot, pats Vārds Sevi izskaidro. Dievs to apsolīja, un, lūk, tas notiek!

17 Kāda jēga ir sacīt par To kaut ko citu? Kas ir tas grēcīgais cilvēks, lai mēģinātu pateikt (kad Dievs ir devis apsolījumu un Dievs to īsteno), ka tas skaidrojums ir nepareizs? Dievs Pats dod Savu skaidrojumu, izskaidro. Viņam neviens nav vajadzīgs, lai Viņu izskaidrotu, Viņš Sevi izskaidro Pats, izpauzdam to, ko Viņš ir apsolījis izdarīt.

18 Ak, ja vien draudze to ieraudzītu un ieraudzītu tos apsolījumus, kas ir nozīmēti katram periodam! Visos pārējos periodos Dievs ir sūtījis uz skatuves (septiņu draudzes periodu laikā) un izpaudis visu, ko Viņš bija apsolījis īstenot. Visu, ir īstenots pilnīgi viss. Precīzi! Ko Viņš pateica, ka Viņš īsteno, to Viņš izdarīja.

19 Jo, kad Dievs pateica tur Jesajas grāmatā, Viņš pateica: “Jaunava kļūs grūta,” un viņa kļuva grūta. Nu, kurš...kurš var to izskaidrot? Dievs to izskaidroja. Viņš sacīja: “Jaunava kļūs grūta,” un viņa kļuva grūta. Nu, ko jūs...jūs nevarat... Par to neko nevar pateikt, jo Dievs pateica, ka viņa kļūs grūta, un viņa kļuva. Bet draudze toreiz bija pārāk akla, lai to ieraudzītu. Saprotiet, viņiem bija pašiem savas idejas par to. Tas pārāk...pārāk atšķīrās no tā, ko viņi gaidīja.

20 Pēteris šeit atsaucas, viņš saka: “Dievs izpauda Kristu caur Savu Vārdu, Viņš sacīja: ‘Šis ir Mans mīļotais Dēls.’” Tie ticīgie tur stāvēja. Un Kristus bija Dieva izpausme. Viņš vienmēr izpauda Kristu caur Savu Vārdu, jo Kristus ir Vārds. Viņš vienmēr izpauž.

21 Kad Viņš pateica... Noas dienās Kristus bija Noasā. Vai jūs tam ticat? Noa sacīja: “Līs lietus. Būs lietus, zeme tiks iznīcināta.” Lietus lija. Tam nevajadzēja nekādu skaidrojumu. Tas lija, jo Dievs Noasā pateica: “Līs lietus.” Viņš bija pravietis, un pierādījums bija tas, ka tas, ko viņš pateica, īstenojās. Tāpēc tas nav jāizskaidro.

22 Daži no viņiem varbūt aizgriezās, sacīja: “Tas cilvēks nesaprot, par ko viņš runā.”

23 Bet Dievs vienmēr ir apsolījis: “Ja kāds jūs starpā būs garīgs vai pravietis un tas, ko viņš saka, notiks, tad klausiet to.” Tā tas ir, jo tā ir taisnība. Tam ir jābūt saskaņā ar Vārdu. Un Noa bija saskaņā ar Vārdu. Kad viņš pravietoja, ka būs lietus, lietus bija. Tam nebija vajadzīgs nekāds skaidrojums, jo tieši tas notika.

24 Jesaja sacīja: “Jaunava kļūs grūta,” un viņa kļuva. Lūk, tas bija ārkārtīgi neparasti. Jo, saprotiet, tas bija daudzus simtus gadus pirms tā jaunava kļuva grūta.

25 Tas bija tik neparasti, ka labs cilvēks vārdā Jāzeps, viņas vīrs, “būdamts taisns cilvēks un negribēdamts viņai darīt kaunu...” Tas labais cilvēks tajā laikā, padomājiet, kā tas bija Jāzepam, kad viņš bija saistīts, saderināts ar Mariju.

26 Viņa bija saderināta. Tajā laikā pārkāpt to bija tieši tas pats, kas pārkāpt laulību. Un, protams, Jāzepam šķita, ka Marija mēģina izmantot viņu kā aizsegu vai aizklāt ar viņu savu netaisnību, jo izrādījās, ka viņa ir mātes gaidās, nebūdamta precēta, esot tik vien kā saderināta. Par tādām viltībām nomētāja ar akmeņiem līdz nāvei; tā bija jārikojas saskaņā ar likumu.

27 Bet Jāzeps, viņas vīrs, bija taisns cilvēks, ļoti taisns cilvēks. Viņš ticēja Dievam. Un, kad viņa paskatījās uz viņu ar tām jaukajām, lielajām, maigajām acīm un sacīja: “Jāzep, erceņģelis Gabriēls mani apciemoja un pateica man, ka es kļūšu grūta, vīru nepazīdama.”

28 Lūk, ja vien Jāzeps būtu ieskatījies Rakstos – pravietis bija pateicis, ka viņai tā notiks! Vien tas, ka Dievs skaidroja Pats Savu Vārdu! Saprotat? Taču tas bija pārāk neparasti.

29 Lūk, kāda problēma ir katrā periodā. Cilvēkiem Dieva Vārds ir svešs; Tas ir pārāk neparasts. Dievs vienmēr dara to neparasto. Visur, kur ir Dievs, notiek kas neparasts. Tas ir pretrunā šīs pasaules kārtībai, jo viņi visu iekārto pēc saviem uzskatiem. Taču Dievs atnāk un dara to neparasto.

30 “Kā šī jaunava varēja kļūt grūta?” Viņš bija godīgs un meklēja atbildi no Dieva.

31 Un tad Dievs runāja uz viņu sapnī un pateica: “Jāzep, Dāvida dēls, nebaidies pieņemt

Mariju, tavu sievu, jo tas, kas viņā ir iedzimis, ir no Svētā Gara. Dievs viņu apēnoja. Lūk, kā tas notika.”

32 Vai esat ievērojuši, kā Dievs tur vērsās pie Jāzēpa? Otršķirīgā veidā, izmantojot sapni. Lūk, mēs zinām, ka ir sapņi, mēs ticam sapņiem. Es ticu sapņiem. Ir bijuši... Dievs vienmēr ir vērsies pie cilvēkiem sapņos. Taču sapņi ir kas otršķirīgs, saprotiet, ja tie nav izskaidroti, tie var būt pareizi vai nepareizi. Taču viņam nevajadzēja nekādu skaidrojumu. Pats Dievs runāja pa tiešo uz Jāzēpu, jo tajās dienās nebija neviena pravieša tai zemē, kas varētu izskaidrot. Jau četrsimt gadus nebija bijis neviena pravieša. Tāpēc nākošais labākais veids, kā Dievs parūpējās par Sava Dēla labklājību, dzīvi, bija runāt uz Jāzēpu caur sapni un bez skaidrojuma. Viņš sacīja: “Tai sievietei ir taisnība. Tas Svētais, viņā iedzimušais, ir Dieva Dēls.” Nekāds skaidrojums nebija vajadzīgs.

33 Dievs Pats dod Savu skaidrojumu godīgām, patiesām sirdīm. Vīrieši un sievietes, kad jūs ieraugāt kaut ko noslēpumainu, ja jūs esat godīgi un patiesi un ticēsiet, tad Dievam ir veids, kā to jums izskaidrot. Pirmkārt, noskaidro, vai tas ir apsolījums. Ja vien Jāzēps vienkārši būtu atgriezies atpakaļ un atstājis tās tradīcijas, un pievērsies Bībelei, un noskaidrojis – Jesaja taču sacīja, ka viņai tas notiks.

34 Un viss pārējais, kas bija izteikts, un Viņa piedzimšana, un par to viss bija pateikts Rakstos caur “svētajiem praviešiem”, kā sacīja Pēteris. Un nevienam nav nekādu tiesību pievienot tam kaut kādu personīgu skaidrojumu. Tas ir precīzi tas, ko Dievs pateica, ka tas notiks. Viņš bija Dieva Vārda izpausme, kas bija absolūta tam laikam. Dievs to pateica, un, lūk, tas bija. Tas izšķīra jautājumu.

35 Jēzus sacīja... Kad Viņš bija uz zemes, kad viņi nespēja saprast Viņa kalpošanu, tā bija pārāk varena, pārāk liels fenomens (viņi nevarēja saprast), tas ir, fenomenāla. Viņi nespēja Viņu saprast. Viņš sacīja: “Pētiet Rakstus!” (Es ceru, ka es jūs tur neapdullinu, kad tā skaļi runāju.) “Izpētiet Rakstus, jo jūs domājat, ka Tajos jums ir Mūžīgā Dzīvība, bet tieši Tie liecina par Mani.” Saprotat? “Tieši Tie stāsta jums, kas esmu Es.”

36 Saprotiet, Dievs sadalīja Vārdu. Tajā laikā bija jābūt Dieva izpausmei, Dievam (Imanuēlam) ar mums, “Viņa Vārds būs Brīnišķīgais, Padomnieks, Miera Valdnieks, Varenais Dievs, Mūžīgais Tēvs. Un Viņš tiks saukts Vārdā *Imanuēls*, 'Dievs ar mums'.” Dievs bija Dāvidā. Dievs bija Mozū. Dievs! Tas viscaur ir Dievs, kas izpauž Sevi konkrētajam periodam. Taču tajā periodā: “Jaunava kļūs grūta un viņa dzemdēs Dēlu, un Viņš būs Dievs ar mums.”

37 Tieši tāpēc viņi sita Viņu krustā, ka Viņš padarot Sevi par Dievu un arī pārkāpj sabatu. Viņš bija...Viņš bija Dievs pār sabatu, un Viņš bija Dievs. Un Viņš nebija tikai parasts cilvēks vai parasts pravietis (kaut arī Viņš bija parasts Cilvēks un Pravietis), bet Viņš bija Dievs-Pravietis. Un Viņš bija Vārda piepildījums, precīzi tas, ko Dievs bija pateicis, ka Viņš izdarīs. Sacīja: “Kurš no jums var nosodīt Mani par grēku? Izpētiet Rakstus! Tajos jūs domājat, jums ir Mūžīgā Dzīvība, bet tieši Tie liecina par Mani.” Taču viņu tradīcijas, viņi dzīvoja cita perioda gaismas atblāzmā.

38 Kā es sludināju pirms pāris nedēļām: “*Dzīve atblāzmā.*” Atblāzma ir mirāža, saules atspīdums, un tas ir neīsts. Un jebkāda cita perioda atblāzma ir neīsts atspoguļojums. Cilvēki pastāvīgi dzīvo tajā, kas notika pirms daudziem gadiem. Luterāņi staigā luterāņu atblāzmā. Lutera saules gaisma bija derīga viņa laikam; Veslijs derēja viņa laikam; pentakosti bija derīgi viņu laikā. Mēs kāpjām augstāk pa tām kāpnēm, mēs dzīvojam citā periodā! Mēs ejam tālāk, tālāk, mēs nevaram visu laiku skatīties atpakaļ.

39 Kad mēs labi iekārtojamies, mēs domājam, ka mums viss ir pa plauktiņiem, mūsu tradīcijas ir pilnībā izstrādātas; taču tas bija labi tam konkrētajam laikam, bet mēs virzāmies uz priekšu! Izpētiet Rakstus un ieraugiet, kas ir absolūts šodienai, tad mēs zināsim, kur mēs atrodamies, tad mēs varēsim pateikt, kur mēs stāvam.

40 Lutērs; jūs varat ieskatīties Rakstos un ieraudzīt tajā...tajā Sardus periodā, jūs varat skaidri ieraudzīt, kas bija apsolīts. Paskatieties, kāds jātņieks parādījās, paskatieties, kas iznāca ar viņu cīnīties, precīzi, "cilvēka apķērība", reformācija. Pavērojiet Vesliju, un tā tālāk. Kā tas virzījās un pārgāja pentakostu periodā un cauri tam laikam, pavērojiet, kā tas gāja uz priekšu. Paskatieties uz Rakstiem un ieraugiet, kur mēs esam. Lūk, kāpēc Jēzus sacīja: "Izpētiet Rakstus!"

41 Ieraugiet, kur mēs esam! Es ticu, ka tieši tagad mēs atrodamies uz Dieva Dēla Atnākšanas sliekšņa. Es ticu, ka mēs esam tieši tajā laika periodā, kad Viņš var parādīties jebkurā laikā. Es ticu, ka to vēstī Raksti, ka mēs esam šīs pasaules vēstures pēdējās stundās. Es redzu, kā viss formējas. Redzu, kā šī Ekumēniskā Padome ievēd tajā visas baznīcas, zvēra zīmē. Un redzu Romas Impēriju un ko tā dara, un visus tos pārējos. Redzu, kā viņi sanāk kopā, aizsedz Gaismu, norobežo Evaņģēliju. Ikvienam būs jāpieder pie tā un jāstaigā viņu gaismās, vai arī tu vispār nestaigāsi. Saprotiet, mēs esam pēdējā laikā. Mums nekas vairs nav atlicis, kā vien turēties pie Dieva un ticēt Viņa Vārdam. Vārdam vienmēr ir taisnība.

42 Lāodikejas draudzes periods, tā bija vienīgā draudze no tām visām, kur Kristus bija izlikts draudzes ārpusē. Viņš bija ārpusē, klauvēja. Kas bija noticis? Šī Ekumēniskā Padome ir tā, kas izlikts Viņu ārpusē. Bībele saka, ka Viņš būs ārpusē, un Viņš tur ir. Kas tiek aizsegts? Vārds. Un Viņš ir Vārds, Viņš vienmēr ir bijis Vārds, un arī šovakar Viņš joprojām ir Vārds! Viņš ir Vārds.

43 Bībelē ir teikts: "Vārds ir asāks, stiprāks par abpusēji asu zobenu." Vēstule Ebrejiem 4. nodaļa, "atpazīst sirds domas un nodomus." Vārds! Viņiem būtu bijis jāzina, kas Viņš ir, kad Jēzus to pateica tajā laikā.

44 Paskatieties, ko Viņš izdarīja. Reiz Viņš tur stāvēja, pašā Savas kalpošanas sākumā. Pie Viņa pienāca cilvēks vārdā Sīmanis, Sīmanis Pēteris. Un, kad Pēteris paskatījās uz Viņu un...un Viņu ieraudzīja, Jēzus pateica viņam: "Tevi sauc Sīmanis, tu esi Jonas dēls." (Viņam droši vien bija jāzina, ka Mozus bija pateicis: "Tas Kungs, jūsu Dievs, uzcel jums Pravieti līdzīgu man, un jums Viņš būs jāklausa.") Un te bija Cilvēks, kas ne reizi dzīvē viņu nebija redzējis, saka: "Tevi sauc Sīmanis, un tu esi Jonas dēls." Protams, viņš uzreiz saprata, ka tas nevar būt neviens cits kā... Viņiem jau simtiem gadu nebija bijis pravieša, bet te bija Cilvēks, kas pateica viņam, kas viņš ir. Nav brīnums, ka viņš varēja to pieņemt!

45 Tajā brīdī Filips aizgāja un...un atrada zem koka Natanaēlu, un atveda viņu pie Jēzus. Jēzus sacīja: "Lūk, izraēlietis, kurā nav viltus."

Tas sacīja: "Rabi, kā Tu mani pazīsti?"

46 Viņš sacīja: "Pirms vēl Filips tevi pasauca, kad tu biji zem koka, Es tevi redzēju."

47 Tas sacīja: "Rabi, Tu esi Dieva Dēls! Tu esi Israēla Ķēniņš." Viņš zināja, ka tā tas bija! Kas? Tam nebija vajadzīgs skaidrojums, tā pateica Jehova!

48 Turpat stāvēja tie, kas tam neticēja. Viņi sacīja: "Tas Cilvēks ir belcebulis. Viņam...Viņš izmanto kaut kādu triku, ar kuru Viņš piesaista uzmanību. Viņš...Viņš ir kaut kāds zilnieks vai kaut kas tamlīdzīgs."

49 Jēzus paskatījās uz viņiem un sacīja: "Nu ko, jūs sakāt to pret Cilvēka Dēlu, tas jums tiks piedots. Taču, ja tas pats tiks izdarīts, kad atnāks Svētais Gars, pateikt pret To, tas netiks piedots jums ne šai pasaulē, ne arī tajā, kas nāks." Viņš pravietoja par mūsu laiku, par laiku, kas mums būtu jāredz. Viņš taču ir tas pats vakar, šodien, mūžīgi.

Atcerieties, tas bija Jēzus Kristus, kas bija Mozū.

50 Tas bija Jēzus Kristus, kas bija Dāvidā. Kad Dāvids, būdams dēls... Dāvids uzkāpa uz tā kalna, noraidītais ķēniņš, un raudāja par Jeruzalemi, tas bija neviens cits kā Kristus viņā. Jo apmēram astoņsimt gadus vēlāk tas Dāvida Dēls apsēdās uz Olīvu kalna un paskatījās lejup uz Jeruzalemi, un raudāja, un sacīja: “Jeruzaleme, Jeruzaleme, cik bieži Es gribēju sapulcināt tevi, kā vista sapulcina cālīšus, bet tu negribēji!”

51 Kad Jāzeps bija cietumā, tas bija Jēzus. Kad viņu pārdeva par gandrīz trīsdesmit sudraba gabaliem, tas bija Jēzus. Kad viņu padarīja par Potifara kalpu, tas bija Jēzus. Kad viņš apsēdās pie faraona labās rokas un kad viņš izbrauca, visi...skanēja taure, un ikvienam bija jāloka ceļi, tas bija Jēzus. Neviens nevarēja atnākt pie faraona kā vien caur...caur Jāzepu; neviens nepieklūst pie Dieva kā vien caur Jēzu. Tas bija Jēzus, piepildījies pravietotais Vārds, kas bija pateikts ēnās un līdzībās.

52 Kad Jēzus bija šeit uz zemes, Viņš darīja to pašu, ko darīja pravieši, lūk, kāpēc viņi zināja, ka Viņš bija Dieva Vārda izpaušme. Tam nebija vajadzīgs skaidrojums.

53 Kad Nātānaēls to ieraudzīja, viņš krita pie zemes, sacīja: “Tu esi Israēla Ķēniņš, Dieva Dēls, Israēla Ķēniņš. Mēs atpazīstam Tevi, neviens cilvēks to izdarīt nevarētu.”

54 Nikodēms atnāca naktī, pateica to pašu farizeju vārdā. Taču, redziet, viņi bija tik ļoti sapinušies savā Ekumēniskajā Padomē, ka viņi nespēja To pieņemt. Viņš izteica to, ko teica viņi, sacīja: “Rabi, mēs...” Kas bija tie “mēs”? Viņu padome! “Mēs zinām, ka Tu esi skolotājs no Dieva nācis, jo neviens cilvēks nevar darīt tās lietas, ja vien Dievs nav ar viņu.” Viņi To atpazīna, viņi zināja, ka Tas bija, taču viņi bija tajā ļoti sasaistījušies.

55 Un Dievs pēdējos četrdesmit gados ir satricinājis šo valsti ar Svētā Gara kristību, bet vīrieši un sievietes joprojām atrodas ārpus Tā, jo viņi ir sapinušies tajā pašā, dzīvo citas dienas atblāzmā. Kas par lietu? Ikviens grib būt metodists, baptists, prezbitēriets, luterānis vai vēl kāds. Saprotnet, tā ir atblāzma.

56 Viņi dzīvoja Mozus dienas atblāzmā. Ko Viņš sacīja? Viņš sacīja... Viņi sacīja: “Mēs esam Mozus mācekļi.”

57 Viņš sacīja: “Ja jūs zinātu Mozu, tad jūs zinātu Mani. Mozus rakstīja par Mani!”

58 Ja jūs zinātu Luteru, tad jūs zinātu arī šo periodu! Ja jūs zinātu metodistus, tad jūs zinātu arī šo periodu! Tiem Vārdiem, kas piepildās, ir jāpiepildās šajā periodā. Nav vajadzīgs kāds, lai To izskaidrotu, Dievs pats dod Savu skaidrojumu. Dievs Sevi izskaidro Pats, jo Viņš ir tas Vienīgais, kas var To izskaidrot. Dieva apsolījumi vienmēr apstiprina Viņa teikto, un tas ir tas skaidrojums.

59 Un tā, Jēzus (lai ietaupītu laiku), Jēzus pateica Jāņa Evaņģēlija 14. nodaļas 12. pantā: “Kas Man tic, tos darbus, ko Es daru, arī viņš darīs.” Vai Viņš to pateica? Tā tas ir. Tam nav vajadzīgs nekāds skaidrojums. Kad kāds dara to darbu, tas ir Dievs. Noteikti!

60 Turklāt Viņš šeit pateica: “Kā bija Lata dienās, tā būs, kad atnāks Cilvēka Dēls.” Tā pateica Jēzus. Vai Viņš tā pateica? Protams, Viņš tā pateica! Tam nav vajadzīgs nekāds skaidrojums.

Viņi sacīja: “Nu, tas nozīmē...”

61 Tas nozīmē tieši to, ko Viņš pateica! “Kā bija Lata dienās, tā būs, kad atnāks Cilvēka Dēls.” Kas tad tur notika Lata dienās? Tikai uz brītiņu atgriezīsimies, noskaidrosim, ko tad viņi tur darīja.

62 Tur bija trīs cilvēku šķiras, Lata dienās: ticīgais, liekulis un neticīgais. Tā tas ir jebkurā pūlī, tas pats.

Mēs ieraugām, ka sodomieši bija tas neticīgais.

Lats bija tas liekulis.

63 Ābrahāms bija tas ticīgais. Viņš bija tas, kuram bija apstiprināta derība. Viņš bija tas, kurš gaidīja apsolīto dēlu. Viņš bija tas, kurš viņu gaidīja. Āmen. (Es nesaku “āmen” pats sev. *Āmen* nozīmē: “Lai notiek tā!”) Un tā tas ir. Ābrahāms neatradās Sodomā. Ābrahāms bija tur augšā un ārpus Sodomas. Viņš ir prototips šodienas garīgajai Draudzei.

64 Lats ir prototips konfesionālajai draudzei, kas vēl atrodas Sodomā. Paskatieties, Bībele saka, ka “Sodomas grēki ik dienas mocīja viņa taisno dvēseli”. Kāpēc tad viņam pietrūka drosmes nostāties pret to? Šodien draudzē ir daudz labu cilvēku, kas skatās un redz tās sievietes šortos un vīriešus, kas dara tās lietas, un viņu draudzes locekļi svētdienās dodas spēlēt golfu un uz piknika ballītēm, un dodas peldēties, un visu ko tādu tā vietā, lai apmeklētu draudzi. Sēž mājās trešdienas vakaros, skatās televizoru tā vietā, lai dotos uz draudzi. Viņi jūt, ka par to būtu kaut kas jāsaka, taču padome viņus izdzītu. Kas par lietu? Tas atkal ir Lats, kurš raugās pa savu logu un redz grēku, bet baidās nosaukt grēku par “grēku”!

65 Ābrahāms neatradās viņu sajukuma vidū, viņš bija ārpus tā visa. Viņš bija garīgās Draudzes prototips. Un tā, paskatieties, kas notika tieši pirms laika beigām, tieši pirms nonāca uguns. Un tie taču bija pagāni. Tas vēstīja, ka uz mūsdienu pagānu pasauli nonāks uguns, kad valstības sabruks un tiks sadedzinātas. “Debesis būs liesmās,” saka Tas Kungs, “un tie karstumā izkusīs.” Lūk, tā bija līdzība.

66 Un tā, iztēlosimies viņus. Lūk, Ābrahāms, jau izgājis, neatrodas Sodomā, viņš bija ārpus Sodomas. Lats joprojām bija Sodomā.

67 Tāda savāda lieta, vienā karstā rītā, tas droši vien bija apmēram vienpadsmitos, viņš ieraudzīja, ka tuvojas trīs cilvēki, parasti cilvēki, iedami pa ceļu, taku. Ābrahāms sēdēja zem ozola, atpūtās. To rītu viņš droši vien bija pavadījis pie ganāmpulkiem, bija atgriezies, teju vai pusdienlaikā. Un viņš ieraudzīja tuvojamies trīs cilvēkus. Un tajos cilvēkos bija kaut kas tāds, kas lika “ieskanēties zvaniņam”. Ak vai!

68 Dievā vienmēr ir kaut kas tāds, kad Tas parādās cilvēku vidū, tā dēļ “ieskanas zvaniņš”. Viņi zina To. Viņiem kaut kas to pasaka, tur ir apstiprinājums.

69 Ābrahāms metās uz priekšu un sacīja: “Mans Kungs, ienāc, un atļauj man atnest nedaudz ūdens, aiziešu pēc tā un nomazgāšu Tev kājas, un atnesīšu Tev nedaudz maizes, un pēc tam Tu varēsi turpināt Savu ceļu.” Un tā, Viņš piestāja. Tas metās uz ganāmpulku un paņēma teļu, un nokāva to, iedeva kalpam to sagatavot. Iegāja teltī tur blakus un lika Sārai iemīcīt nedaudz miltu, uztaisīt kaut ko...tas ir, uztaisīt ēst, uztaisīt maizi un izcept uz uguns plāceņus. Atnesa tos un pasniedza. Kamēr viņi tur sēdēja, ēda, viņi sāka ievērot, ka tas Cilvēks visu laiku skatījās Sodomas virzienā. Un Viņš pateica...

70 Divi no viņiem, atcerieties, devās uz Sodomu. Divi aizgāja uz Sodomu. Lūdzu, nepalaidiet to garām. Es atsaucos uz to, ko pateica Jēzus. Divi no tiem devās uz Sodomu, lai izvestu no turienes Latu un tos, kuri bija gatavi tikt izvestiem no turienes. Un tie divi, kuri tur aizgāja, aizgāja uz turieni un sludināja (bet tur bija Viens, kas palika ar Ābrahāmu. Paskatieties, kādu zīmi Viņš parādīja). Arī tur lejā viņi saņēma zīmi, tur bija...sodomieši tika sisti ar aklumu. Evaņģēlija sludināšana vienmēr padara aklu neticīgo. Un paskatieties, ko tas izdarīja.

71 Un tā, tur bija Viens, kas palika šeit un izdarīja zīmi Ābrahāma priekšā.

72 Un tā, vai esat ievērojuši? Ikviens vēsturnieks, izskatiet Rakstus, izskatiet vēsturi, vēl nekad draudzes periodos nav bijis tā, ka pie formālajām draudzēm pasaulē, pie konfesijām, nāktu cilvēks...vēl nekad nav bijis cilvēka, kura vārdam būtu galotne kā Ābrahamam ar “h-a-m”. Taču

šodien tāds cilvēks ir, G-r-a-h-a-m [Grēms-Tulk.]. Tā tas ir. Iet uz turieni, izsauc viņus. Šādi viņš dara brīnišķīgu darbu. Grēms, Billijs Grēms, Dieva kalps tur starp konfesijām, politiķiem un tā tālāk, rausta to lupatu lēveros.

73 Reiz, kad viņam piedāvāja kandidēt prezidenta vēlēšanās, viņš stingri atteicās. Dievs, svētī viņu par to. Nu, tās viskija kompānijas, viņš ar tiem nekādās darīšanās neieļaus. Viņi maksātu miljardiem dolāru, jo viņš vienalga tās aizvērtu, tās cigarešu kompānijas un visu ko tādu. Sprotiet, viņš tur ir kā Dieva vēstnesis sodomiešiem. Pilnīgi pareizi.

74 Taču atcerieties, tur bija Viens, kas palika ar Ābrāhāmu, cits Cilvēks, nevis tie divi, kas devās uz turieni, kā mūsdienu evaņģēlisti, kas devās uz turieni sludināt. Ievērojiet, Viens palika tur augšā. Divi devās *šajā* virzienā, bet Viens palika *šeit* ar Ābrāhāmu. Un tas Viens, kas palika ar Ābrāhāmu, iedeva viņam zīmi.

75 Lūk, skatieties, viņa vārds bija bijis “Ābrams” un viņa sieva bija bijusi “Sāraja”, tikai dienu vai divas iepriekš. Dievs bija parādījis viņam un pateicis viņam: “Tagad Es mainu tavu vārdu no Ābrams uz Ābrahams.” (Redziet, G-r-a-h-a-m ir seši burti, cilvēks. Taču Ā-b-r-a-h-a-m ir septiņi, septiņi burti; h-a-m, beidzas ar h-a-m.

76 Lūk, šeit kalnos, garīgajā Draudzē, tur Viens bija pie Ābrahāma, un pievērsiet uzmanību, ko Viņš pateica. Viņš pateica: “Ābrahām,” (nevis “Ābram”), “Ābrahām, kur ir tava sieva,” (nevis “Sā-ra-ja”), “S-ā-r-a? Kur ir tava sieva Sāra?”

77 Paskatieties, ko viņš sacīja: “Viņa ir teltī Tev aiz muguras.”

78 Un Viņš sacīja: “Es tevi apciemošu. Es būšu pie tevis.” Redziet, tas ir personas vietniekvārds, tas Viens, saskaņā ar apsolījumu, kuru Viņš bija devis. Tas bija Dievs! Viņš sacīja: “Es tevi apciemošu.”

79 Bet Sāra (lai mēs visi saprastu) pasmējās pie sevis, pati pie sevis, viņa sacīja: “Es, veca sieva, simts gadus veca, mans kungs,” (tas ir, Ābrahāms), “arī ir vecs, tas laiks jau ir beidzies, kad mēs bijām jauni.” Sacīja: “Mums taču vairs nevar būt tāda iepriecinājuma, es esmu veca un viņš ir vecs.” Un sacīja: “Mums kas tāds nav iespējams.” Un sacīja: “Kā? Tas nav iespējams!”

80 Un tas...tas Cilvēks (Dievs cilvēciskā miesā) sacīja: “Kāpēc Sāra smējās un šaubījās, sacīdama ko tādu?” Tur teltī Viņam aiz muguras.

81 Un tā, paskatieties, vai tik tā nav tā pati kalpošana, kāda bija Jēzum Kristum! Viņš skatījās uz sanākušajiem un uztvēra viņu domas. Viņš pateica Pēterim, kas viņš ir un kā sauc viņa tēvu. Pateica Nātānaēlam.

82 Pateica tai sievietei pie akas, kad viņa sacīja... Viņš sacīja: “Ej, dabū man dzert,” tas ir, “atnes Man dzert.”

83 Viņa sacīja: “Ser, nav tāda paraduma, ka Tu runātu ar...jums ebrejiem runāt ar samariešiem. Mums vienam ar otru nav nekādu darīšanu.”

84 Viņš sacīja: “Ja vien tu zinātu, ar Ko tu runā, tad tu prasītu Man padzerties.” Saruna turpinājās. Viņš sacīja: “Ej, paņem savu vīru, un nāciet šurp.”

Viņa sacīja: “Man nav vīra.”

Viņš sacīja: “Tu pareizi esi sacījusi, jo tev ir bijuši pieci.”

Viņa sacīja: “Ser!”

85 Paskatieties uz atšķirību starp viņu un tiem...un tiem tā laika priesteriem, to padomi, kas dzīvoja cita laika atblāzmā. Viņi sacīja: “Tas ir velns!” Viņiem bija jāsniedz kaut kāda atbilde savai sanāksmei, jo viņi to pieprasīja.

86 Taču, ko izdarīja tā nabaga sieviete, tā iepriekšnolemtā Sēkla, kas gulēja viņas sirdī... Viņai tas bija apriebies, un viņa bija no visa tā nogurusi, viņa bija ielas prostitūta. Taču, kad viņa ieraudzīja To, viņa sacīja: “Ser, es redzu, ka Tu esi Pravietis. Mums tāda nav bijis jau četrsimt gadus, un mums ir teikts, ka tad, kad atnāks Mesija, tieši to Viņš darīs.” Ak vai! Tā Sēkla, kas tur gulēja, pēkšņi atdzīvojās! Kāpēc? Tam nebija vajadzīgs nekāds skaidrojums.

87 Jēzus sacīja: “Tas esmu Es, kas ar tevi runā.” Tam nebija vajadzīgs nekāds skaidrojums. Viņš bija izdarījis brīnumu un bija liecinājis, ka Viņš bija tas Mesija, āmen, un tas precīzi apliecināja to, ko Dievs bija apsolījis (Tas Kungs, jūsu Dievs, uzcels Pravieti tādu kā es,” sacīja Mozus). Kas tas bija? Rakstu apstiprinājums!

88 Viņa aizskrēja uz pilsētu un sacīja: “Nāciet, paskatieties uz Cilvēku, kurš izstāstīja man to, ko es esmu darījis. Vai tik tas nav Kristus? Vai tik tas nav Viņš? Viņš pateica man to, ko es esmu darījis.”

89 Lūk, pievērsiet uzmanību, Jēzus, tas bija Viņš tur tajā Cilvēkā, kurš sēdēja ar Savu muguru pret telti, un pateica, par ko teltī domāja Sāra.

90 Dieva Vārds saka vēstulē Ebrejiem 4. nodaļā, ka... Lūk, ko Viņš saka: “Dieva Vārds ir stiprāks un asāks par abpusēji griezīgu zobenu, atdala smadzenes no kaula un atpazīst sirds domas un nodomus.” Tas ir Vārds! Un katru reizi, kad atnāca kāds pravietis, viņš nāca ar Vārdu un viņš bija Vārds tam periodam. Un ko tas atnesa? Pravietotāju, kas atpazīna domas, kas bija sirdī.

91 Tas pats notika Jēzū, jo Viņš bija Vārda pilnība.

92 Un Jēzus sacīja: “Kā bija Sodomas dienās, tā būs, kad atnāks cilvēka Dēls.” Dieva Gars atnāk uz zemes cilvēcisku būtņu veidolā, Dievs izpausts cilvēciskā miesā (Āmen! Vai jūs to redzat?), un dara tās pašas lietas, ko Dievs darīja cilvēciskā miesā Sodomā. Atcerieties, viņi gaidīja apsoltā dēlu. Un uzreiz pēc tam tas apsoltā dēls piedzima. Tā bija pēdējā zīme, ko Sodoma un Ābrahāma grupa redzēja pirms apsoltā dēla atnākšanas. Vai jūs to ievērojāt? Un tagad garīgā Draudze ir nonākusi līdz tai stundai.

93 Kāds sacīja: “Brāli Branham, vai tu sacīji, ka 'tas bija Dievs'?”

94 Bībelē ir teikts, ka tas bija Dievs! Tam nav vajadzīgs nekāds izskaidrojums. Viņš ir Elohim. Tieši tā Ābrahāms Viņu nosauca. To zina ikviens, kas lasa Bībeli. *Elohim*, “Visu-pietiekošais”. Viņš bija Pirmais, Pēdējais; Sākums, Gals. Elohim! Ābrahāms nosauca Viņu par “Elohim”. Dievs (ebreju valodā ar lielajiem burtiem), Elohim; tieši tā kā: “Iesākumā Dievs...” Elohim.

95 Viņš bija Elohim, izpausts cilvēka miesā, tērpies cilvēka drēbēs, ēzdams cilvēka ēdienu. Āmen! Zīme, ka pēdējās dienās tas Dievs vēlreiz parādīsies cilvēka miesā Savu ļaužu vidū! Āmen! Jēzus sacīja: “Darbus, ko Es daru, arī jūs darīsi. Un kā bija Sodomas dienās, tā būs, kad atnāks cilvēka Dēls.” Āmen! Tam nav vajadzīgs nekāds izskaidrojums; tam ir vajadzīga izpausme, lūk, kas tam ir vajadzīgs. Āmen. Vai jūs tam ticat?

Nolieksim mūsu galvas.

96 Mūsu Debesu Tēvs, šovakar mēs nododam Tev Tavu apsoltājumu, ka Tu esi pateicis šīs lietas. Tu apsolti to. Nav neviena, kas varētu padarīt Tavu Vārdu dzīvu, tikai Tu. Tu sacīji: “Lai top gaisma,” un gaisma tapa. Nav vajadzīgs, lai kāds to izskaidro, tas izpaudās.

97 Kā mēs citējām pravieti Jesaju: “Jaunava kļūs grūta,” viņa kļuva grūta; nav vajadzīga nekāda izpausme, viņa tāda kļuva. Tieši tas notika.

98 Tu sacīji, ka tad, kad Viņš atnāks, Viņš piedzims Betlēmē: “No Betlēmes, Jūdas zemē. Vai tu neesi mazākais no visiem Jūdas, Israēla kungiem? Bet no tevis nāks Manas tautas Valdnieks.”

99 Visu to, ko Viņš izdarīja: ka Viņš kliegs uz krusta, kā Viņš tiks notiesāts, kā caurdurs Viņa kājas un Viņa rokas; “Viņš bija ievainots mūsu pārkāpumu dēļ un mūsu nelikumību dēļ satriekts. Mūsu sods bija uzlikts viņam, ar viņa brūcēm mēs esam dziedināti.”

100 Kā sacīja Dāvids: “Es neatstāšu Viņa dvēseli ellē, ne arī likšu Manam Svētajam piedzīvot trūdēšanu.” Un trešajā dienā, pirms pagāja septiņdesmit divas stundas, kad sāktu trūdēt Viņa ķermenis, Dieva Vārdā bija pateikts: “Viņš augšāmcelsies.” (Viņi pateica, ka tie nozaga Viņa ķermeni; viņi joprojām tam tic.) Bet mēs ticam, Kungs, Tavam Vārdam! Tas tika izpausts. Jēzus Kristus augšāmcēlās, un Viņš pateica: “Es... Lūk, Es būšu ar jums vienmēr, pat līdz pasaules galam.”

101 Mēs ticam, ka šovakar Tu esi šeit. Mēs ticam, ka šovakar Tu šeit esi tieši tāds pats Jēzus Kristus, kāds Tu esi bijis vienmēr. Un Tu tikai meklē acis, rokas, kājas, muti, dvēseles, ķermeņus, ko Tu varēsi izmantot, lai Sevi izpaustu. Dievs, šķīsti mūs šovakar, lai mēs varētu redzēt, ka dzīvais Jēzus Kristus dzīvo mūsu vidū. Lai Viņš atnāk! Tad īstenosies, kā ar tiem izsalkušajiem grieķiem, kas atnāca todien un sacīja: “Cienītais, mēs gribam redzēt Jēzu.” Un viņi noteikti Viņu ieraudzīja. Ak, kāds tas, droši vien, bija saviļņojums, kad viņi paskatījās uz Viņu!

102 Dievs, šodien Tu esi tāds pats. Un Tu apsolīji, ka, ja mēs būsim izsalkuši, mēs varēsim Tevi ieraudzīt. “Vēl nedaudz un pasaule Mani neredzēs, (neticīgais), bet jūs Mani redzēsiet, jo Es būšu ar jums, pat jūsos, līdz pasaules galam.” Mēs zinām, ka Tu esi tas pats vakar, šodien un mūžīgi.

103 Kungs, tie Vārdi ir pateikti, tas ir uzrakstīts, tagad lai tas tiek izdarīts Dieva Slavai, lai parādītu, ka Viņš tur Savu Vārdu. Āmen. Lai Dievs jūs svētī.

104 Es sasaukšu aizlūgšanu rindu. Man šķiet, ka Billijs sacīja, ka viņš izdalīja lūgšanu kartiņas no viens līdz simts, vai kaut kā tā. Šobrīd viņa šeit nav. Vai... Kāds ir lūgšanu kartiņas numurs... Lai kāds paskatās uz otras puses savai... Tur...tur būs numurs un...un kāds burts (A, B, C, D vai...) Kāds tas ir, “A”? Labi.

105 Paņemsim “A”, numur viens, divi, trīs, četri, pieci. Vienkārši celieties kājās. “A”, numur viens, numur divi, numur trīs, numur četri. Ceturtais, es neredzēju viņu pieceļamies. Lūgšanu kartiņa numur četri. Viens, divi, trīs. Lūgšanu... Varbūt viņi nevar piecelties. Ja viņi nevar, paskatieties, kāda kartiņa ir kaimiņam, varbūt viņam ir tā kartiņa, bet piecelties viņš nevar. Tagad ātri. Lūk, kur tā ir, četri. Pieci, lūgšanu kartiņa numur pieci. Seši, septiņi, astoņi, deviņi, desmit, vienpadsmit, divpadsmit. Vienkārši iznāciet šeit uzreiz, kad tiek nosaukts jūsu numurs. Numur viens, divi, trīs, vienkārši nāciet šurp, uz šejieni. Lūgšanu kartiņa numur 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, ieņemiet savas vietas. 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25. Ir tādi, kas nevar...

106 Es redzu, ka tur aizmugurē ir jauns cilvēks invalīdu ratiņos. Dēls, ja tiks nosaukts tavš numurs, un...un ja tu nevarēsi tikt... nu, vienkārši pacel roku, mēs parūpēsimies, lai tu tiec uz šejieni. Saproti?

107 Kuram no klātesošajiem nav lūgšanu kartiņas, bet jūs esat slimi? Paceliet roku, lai kur jūs neatrastos. Tieši šeit, pareizi, paceliet roku. Vai jūs ticat? Kamēr viņi tos savāc, vai jūs ticat Tam, ka Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi? Kurš tic? Paskatieties uz šiem kalpotājiem; vai tad Raksti nesaka, ka šodien, brāļi, Viņš ir augstais Priesteris, kuram var pieskarties izprotot mūsu vājumu? Vai

pareizi? Kas tam tic, vai pacelsiet roku? Viņš ir augstais **Priesteris, kuram var pieskarties, apzinoties mūsu vājumu.**

108 Tādā gadījumā, ja Bībelē ir teikts, ka “Viņš ir tas pats vakar un mūžīgi”, cik daudzi tam tic? Tādā gadījumā, kā Viņš rīkotos šodien? Viņam ir jārikojas tā, kā Viņš rīkojās vakardien. Vai pareizi? Kur Viņš ir šovakar? Sēž pie Majestātes labās rokas, Viņa Ķermenis; Svētais Gars ir šeit šajā ēkā, lai darītu Viņu zināmu.

109 Pievērsiet uzmanību, tagad paklausieties. Kas notika, kad kāds tur pieskārs Viņa drēbēm, reiz viena sieviete? Viņai nebija lūgšanu kartītes, kā sacītu mēs, taču Viņa pieskārs Viņa drēbēm. Un, kad viņa pieskārs Viņa drēbēm, Jēzus pagriezās un sacīja: “Kas Man pieskārs?”

110 Pēteris Viņam pārmeta un sacīja: “Kungs, tas taču izklausās neprātīgi. Katrs taču mēģina Tev pieskarties. Kāpēc Tu saki: 'Kas Man pieskārs?’”

111 Viņš sacīja: “Bet Es sajutu, kā Es savārgu.” Cik daudzi to zina? *Spēks*, kas nozīmē “stiprums”, izgāja no Viņa. “Es savārgu, kāds pieskārs Man citādākā veidā.” Un Viņš apgriezās un skatījās uz sanākušajiem, līdz Viņš ieraudzīja to ticības kanālu.

112 Visi lika Viņam apkārt savas rokas: “Ak, Rabi, mēs ticam Tev,” un visu ko tādu.

113 Taču tur bija kāds, kas patiešām Tam ticēja. Un viņa pieskārs Viņa drēbēm un noticeja, ka viņa ir dziedināta, jo pateica savā sirdī, ka, ja viņai tas izdosies, tieši tas notiks.

114 Viņš apgriezās un skatījās uz cilvēkiem, līdz viņu atrada, un Viņš sacīja...pastāstīja viņai, ka viņai ir beigusies asiņošana un viņa ir dziedināta. Vai pareizi? Tātad, lūk, kā Viņš rīkojās starp sanākušajiem cilvēkiem.

115 Un tā, es apgalvoju, ka Viņš nav miris, šodien Viņš ir tikpat dzīvs, kā Viņš ir bijis vienmēr. Un Bībelē ir teikts, pats Jēzus sacīja: “Kā bija Sodomas dienās, tā būs, kad atnāks cilvēks Dēls.”

116 Lūk, paskatieties, nav nozīmes, kāda Dieva dāvana atrodas *šeit*, ir jābūt arī kādam *tur*, lai uz to atsauktos. Viņš iegāja pilsētā, Bībelē ir teikts, ka “Viņš nevarēja daudz ko izdarīt viņu neticības dēļ”. Vai pareizi? Tas pats arī šodien. Jums ir jātic Viņam. Jums vienkārši Viņam ir jātic. Lūk, kāds ir vienīgais veids, kā jūs varat.

117 Vai lūgšanu rinda ir gatava? Tagad visi esiet cieņpilni kādas desmit minūtes. Es nezinu, vai man šeit sanāks aiziet līdz galam vai nē, man tur stāv divdesmit vai trīsdesmit cilvēki. Taču tagad lūgšanu rindā: ikviens no jums tur, lūgšanu rindā, kas zina, ka es neesmu ar jums pazīstams un neko par jums nezinu, paceliet savu roku. Ikviens, kas atrodas lūgšanu rindā.

118 Tagad no sanākušajiem: tie, kuri zina, ka es neko par jums nezinu, paceliet roku. Un tā, tagad, saproti, lūk, ko es gribu pateikt, draugs. Lūk, kas tas ir. Visi šie kalpotāji šeit uz platformas. Un Kristus deva šo solījumu. Redzi, tas ir uzrakstīts. Kad tam ir jāīstenojas? Pēdējās dienās, tieši pirms Tā Kunga Atnākšanas. Vai pareizi? Tam ir jānotiek tajā laikā.

119 Lūk, tas ir tas Vārds, kas ir pravietots šodienai. Nevis Lutera gaisma; nevis Veslija gaisma; un pat ne pentakostu gaisma. Tagad tas ceļš ir gājis uz priekšu. Lūk, ar Lutera viss ir kārtībā; ar metodistiem viss ir kārtībā; ar baptistiem viss ir labi; ar viņiem visiem, pentakostiem, viss labi. Šovakar šeit atrodas dažādi cilvēki. Tie nav...tie nav atsevišķi cilvēki. Kā būtu, ja...

120 Tu metodistam neko par Lutera nepateiksi, jo viņš tic svēttapšanai, bet Lutera netic. Saprotat?

121 Tu nepateiksi pentakostam, ka “nav nekā vairāk par svēttapšanu”, viņš ir redzējis dāvanu

atjaunošanu. Viņš kam tādām neticēs. Nē, viņam ir vairāk par to. Saprotat? Un šis ir pēdējais draudzes periods, kādi mums ir bijuši, un Bībele saka, ka vairāk draudzes periodu nebūs.

122 Taču ir jābūt cilvēku sanāksšanai, saprotat, un te nu mēs esam. Lūk, atcerieties, pēdējā zīme. Vai mēs, ļautiņi, gaidām apsolīto dēlu? Paceliet savu roku. Vai jūs ticat, ka, būdami Kristū, jūs esat Ābrahāma Dzimums [Sēkla]? Paceliet savu roku. Tādā gadījumā, Ābrahāma Dzimum, saņem savu zīmi! Tas nav tur Bābelē, tas nav tur konfesjonālajā pasaulē. Tas ir šeit, jūsu vidū, starp tiem, kas neatrodas tajā juceklī, kas ir tur. Ticiet tam!

123 Lūk, sievietē, viņa man ir pilnīgi sveša, mēs esam gandrīz viena vecuma. Es nekad savā dzīvē šo sievieti neesmu redzējis. Ja es varētu to sievieti dziedināt, es to izdarītu, ja viņa ir slima. Es neko par viņu nezinu. Vai jūs redzējāt, kā viņa pirms pāris minūtēm pacēla roku? Es...es nekad neesmu viņu redzējis. Tā vienkārši ir sievietē, kas tur stāv.

124 Šodien viņi atnāca šurp un atnesa kaudzīti ar lūgšanu kartiņām, samaisīja visas un izdalīja tās cilvēkiem. Kādam šeit tika pirmais numurs, bet kādam tur aizmugurē desmitais numurs, piecpadsmītais numurs, septītais numurs, numurs...lūk, kādā veidā. Un katru dienu tās tiek samaisītas tieši jūsu acu priekšā. Bet, kad viņi tiek izsaukti, viņi tiek izsaukti šeit no visurienes. Saprotat? Un, lūk, jums nav pat obligāti jābūt lūgšanu kartiņai, vienkārši sēdiet tur un ticiet. Kāpēc gan nevar...

125 Iekniebiet sev šovakar, tieciet skaidrībā, kādā laikā mēs dzīvojam. Saprotat? Lūk, un tas teju vai ir beidzies, draugs. Teju vai beidzies!

126 Un tā, ja Ābrahāma Dievs augšāmcēla Jēzu Kristu no miroņiem un tas Jēzus apsolīja, ka pēdējās dienās tās pašas zīmes, ko Ābrahāms...ko tas eņģelis (kas bija Dievs cilvēka miesā) izdarīja Ābrahāma priekšā, tieši pirms apsolītā dēla parādīšanās, Jēzus sacīja, ka tas pats notiks šodien.

127 Lūk, mēs redzam atombumbas un konfesijas, un visu pārējo, un kādā tas viss ir juceklī. Mēs redzam tur Billiju Grēmu un Oralu Robertu, un tos pārējos cilvēkus, kas atrodas tur; tur ir pentakostu vēstnesis un konfesiju vēstnesis, mēs redzam, kā tas viss notiek, īstenojot to zīmi. Billijs Grēms, nevainojams teologs, tas, kam tic konfesijas. Orals Roberts, nevainojams dziedinātājs, tieši tas, kam tic pentakosti...

128 Taču paskatieties šurp: Ābrahāma Dzimumam [Sēklai] ir apsolīts kaut kas cits. Viņi ir tur to konfesiju vidū; ir jānotiek kaut kam *ārpus* konfesijām, kas sapulcinās cilvēkus. Mēs atstāsim to nākamajam vakaram.

129 Skatieties, es to sievieti nepazīstu. Es pagriezīšos ar muguru pret viņu. Ja Tas Kungs Dievs pateiks kaut ko tai sievietei, varbūt tas...tas būs par ģimeni, varbūt tas būs par finansēm, varbūt tas būs par slimību; es nezinu. Viņa zinās, vai tā ir taisnība vai nē.

130 Ja šodien Viņš izdarīs tieši to, ko Viņš izdarīja toreiz, vai jūs noticēsiet šim Dievam, kurš, kā apsolīja Jēzus, būs šeit pēdējās dienās? Cik daudzi tic, ka mēs dzīvojam kā Sodomā, kad visa šī pasaule atrodas Sodomas stāvoklī? Cik daudzi tic, ka tas, ko es jums sacīju šovakar, ir Patiesība? Tādā gadījumā, bērniņi un Ābrahāma Sēkla, ticiet Dievam!

131 Lūk, šādi jums pazudīs visas tās domas, ka es mēģinu kaut ko pateikt tai sievietei, vērodams viņas seju, vai aizies visas aizdomas par telepātiju, vai ko nu jums tur gribas zināt. Ikvienam, kas kaut ko saprot no telepātijas, ir jābūt labākam priekšstatam par ko šādu. Saprotat? Saprotat? Vai jūs kādreiz esat redzējuši, ka telepāts sludina Evaņģēliju? Vai jūs kādreiz esat redzējuši, ka spiritists sludina Evaņģēliju, dara zīmes un brīnumus, pasludinādamas to pašu Jēzu Kristu? Nē.

132 Saprotiet, tas ir vienkārši...tas ir cilvēciskais prāts. Saprotiet, viņi ir akli. Vai jūs ticat, ka viņi

var būt akli? Bībelē ir teikts, ka viņi būs akli. Vai pareizi? “Neprātīgi, uzpūtīgi, vairāk mīlējami baudas nekā Dievu, nesamierināmi, viltus liecinieki, nesavaldīgi, labo nīdēji, būdami ārēji svētbijīgi, bet Viņa spēku noliedzdami.”

133 Vai tad Jēzus nepateica Mateja Evaņģēlija 24:24, ka tie divi gari pēdējā laikā pieviltu pat pašus izredzētos, ja tas būtu iespējams? Taču tas nav iespējams. Viņi bija Dieva domās jau no sākuma, un viņi ir Dieva daļa.

134 Un tā, Ābrahāma, Īzāka un Jēkaba Dievs, lai šodien top zināms, ka es runāju Patiesību par Tevi. Tas esi Tu, Kungs. Pazemībā, lai Tavi kalpi spēj nolikt malā savas domas, lai Tu varētu izmantot mūsu ķermeņus Tavai Slavai. Jēzus Kristus, Dieva Dēla Vārdā. Āmen.

135 Kas ir dāvana? Nevis kaut kas, ko tu vari paņemt, atšķelt un grozīt. Nē, nē. Tas ir zināt, kā noiet malā no ceļa, lai Dievs varētu tevi izmantot. Dāvana, tas ir tikai paņemt sevi malā, tad Dievs to izmanto.

136 Tā kundze, kura ir man aiz muguras, pavisam drīz nomirs, ja viņa netiks dziedināta. Par šo sievieti aiz manis nesen lūdās viens cilvēks. Viņai ir vēzis. Tas vēzis ir viņas krūtī un arī viņas plaušās. Un par viņu nesen lūdās, un viņa cenšas pieņemt to ticībā, ka viņa ir dziedināta. Tas ir TĀ SAKA TAS KUNGS! Vai pareizi, kundze? [Sieviete saka: “Jā, protams, tā ir taisnība.”-Tulk.] Ja tā ir taisnība, pamāj...pamāj ar roku sanākušajiem. Ābrahāma Dievs joprojām ir dzīvs! Labi, turpini ticēt tam, kam tu tici, un tu izveseļosies. Āmen.

Vai ticat? Jūs sacīst: “Kā tad ar sanākušajiem?”

137 Tā sieviete sēž šeit ar...tur rindas beigās, otrā sieviete, tieši tur. Kad es pagriezos, tieši tur es kaut ko ieraudzīju, kaut ko ap viņas roku, asinsspiediena pumpi. Viņai ir augsts asinsspiediens. Vai tā ir taisnība, kundze? Pacel savu roku. Ja tu tici, tavs asinsspiediens samazināsies. Ābrahāma Dievs joprojām ir uz skatuves. Viņš ir tieši tas, kas bija, Dieva Vārds šai dienai!

138 Sveicināti. Vai tagad ticat? Ticiet Dievam! Izskatās vēl kā bērns. Dievs zina tavu sirdi, jaunā lēdij, bet es nezinu. Vai tici, ka Dievs var man atvērt, kas nav kārtībā? Vai tu noticēsi Viņam, ja es pateikšu? Tas nav tevis dēļ, tas ir kāda cita dēļ, tas ir tavs brālis. Un viņam ir ļoti smags stāvoklis, un viņš ir pilsētā uz ziemeļiem no šejienes, Tularā. Un viņš ir slimnīcā, un viņam ir leukēmija, un ārsti atteicās no viņa, atstāja nomirst. Tur nav nekādu cerību. Pareizi. Vai tu tici? [Sieviete raudot saka: “Jā.”-Tulk.] Labi. Kas tev ir rokā? Paņem to un uzliec viņam virsū. Un nešaubies. Tici! Āmen.

139 Vai tici? Es nekad savā dzīvē neesmu redzējis šo sievieti. Taču Dievs joprojām ir Dievs! Un tā, pasakiet man: vai cilvēciska būtne var ko tādu izdarīt? Cilvēciskai būtnei tādu spēju nav. Tas ir Dievs, kas saskaņā ar to, ko apsolīja Jēzus Kristus, būs šeit pēdējās dienās un Sevi apstiprinās (tikai Ābrahāma Dzimuma priekšā), kā tas bija Sodomas dienās.

140 Un tā, lūk, es nepazīstu šo kundzi, mēs esam svešinieki viens otram, es domāju, ka mēs tiekamies pirmo reizi mūžā. Vai tu tici, ka es esmu Viņa kalps? [Sieviete saka: “Jā.”-Tulk.] Vai tu tici, ka šis ir Vārds? [“Jā.”] Un vai tu zini, ka... Šis Vārds joprojām atpazīst sirds domas un nodomus. Vai pareizi? [“Pareizi.”] Šis Vārds ir arī Dziedinātājs, ja vari Tam noticēt. Tu tici. Arī tevi ir aplājusī ēna, tumša ēna. Tas ir vēzis. Un vai tu tici, ka Dievs var pateikt man, kur tas vēzis ir? Tas ir apakšējās zarnās, tā saka ārsts. Vai tagad tu tici, ka tu tiks dziedināta? [“Āmen.”] Ej un nemaz nešaubies, un Dievs tevi darīs veselu. Āmen.

141 Vai jūs visi ticat? Precīzi tas, ko Viņš apsolīja darīt! Ticiet Dievam, nešaubieties.

142 Mēs viens otram esam svešinieki. Es tevi nepazīstu. Ja mēs neesam pazīstami, lai sanākušie to zina, mēs pacelsim rokas. Es šo sievieti ne reizi savā dzīvē neesmu redzējis.

143 Vai jūs tur ticat? Vai ticat, ka tas ir Jēzus Kristus? Kas tas ir? Tas ir Viņa Vārds. Kad šie cilvēki To noraida, viņi nenoraida kaut kādu cilvēku, viņi noraida Vārdu. Tas ir Vārds, kas bija ārpusē, nespēja tikt atpakaļ iekšā.

144 Un tā, šī sieviete man ir sveša. Es nekad dzīvē neesmu viņu redzējis. Dievs ir Dziedinātājs. Varbūt tas nav dziedināšanas dēļ, tas varbūt ir kaut kas cits, taču, ja Dievs izskaidros man, kāda ir tava problēma, vai tu ticēsi man? Pirmā lieta, par kuru tu gribi aizlūgšanu, tev ir slimība auss. Viena no tavām ausīm, tu ar to nedzirdi. Tā tas ir. Tā ir taisnība. Un vēl tev ir kāds ieradums, un tu gribi tikt vaļā no tā ieraduma, tā ir cigarešu smēķēšana. Tagad ieliec savu pirkstu veselajā ausī, labi, veselajā ausī. Labi. Tagad tici Dievam un ej pa savu ceļu, un ne...un tu vairs arī nesmēķēsi nekādas cigaretes, ja tu ticēsi. Ej, un lai Tas Kungs tevi svētī.

Jūs redzējāt, kas notika. Vai tad Viņš nav reāls?

145 Es tevi nepazīstu, mēs viens otram esam sveši. Es tevi nekad dzīvē neesmu redzējis, bet Dievs tevi pazīst. Ja Dievs spēs man pateikt kaut ko par tevi, vai tu ticēsi?

146 Vai visi sanākušie ticēs? Vai kāds no jums tur pazīst šo sievieti? Vai kāds no sanākušajiem pazīst šo sievieti? Labi, jūs zināsit, vai tā ir patiesība vai nē. Tam visu vajadzētu atrisināt. Tas parādīs, kur ir taisnība.

147 Un tā, jūs redzat, kas notika tikai dažās pēdējās minūtēs. Saprotat? Tas ir vienkārši... Es svārstos. Saprotat? Tas viss man vienkārši kļūst neskaidrs. Saprotiet, Tā ir atpazīšana. Saprotiet, Tas ir Svētais Gars. Tas neesmu es. Tas ir šim laikam apsoltais Vārds. Tā nav bijis kopš apustuļu laikiem, nekad nav bijis. Taču tur bija teikts: "Tieši pirms cilvēka Dēla atnākšanas. Kā bija Lata dienās, tā būs, kad atnāks cilvēka Dēls." Neticīgie Tam netic. Netiek gaidīts, ka viņi Tam ticēs. Bet ticīgie Tam tic!

148 Un tā, ja Svētais Gars to atklās, cik daudzi noticēs no visas sirds, vai jūs nepaceltu savu roku?

149 Tev ir kaut kāda trauma. Tev bija auto avārija, tas nobīdīja tev vairākus kakla skriemeļus. Vēl tev nobīdījās niere. Tā ir taisnība, vai ne? [Sieviete saka: "Jā, ser."-Tulk.] Vai tu tici? ["Jā, ser."] Tu izveseļosies. Slava Tam Kungam.

150 Vai tu tici, ka Dievs dziedina nieru slimību? Tad ej un pieņem savu dziedināšanu.

151 Nāciet šurp, kundze. Paskaties šurp. Vai tu tici, ka Dievs dziedina sirds slimību? Labi, ej vien pa savu ceļu un tici, un tava sirds kļūs vesela.

152 Nāciet šurp. Vai tici, ka Dievs var dziedināt tavu muguru, darīt tevi veselu? Tad ej un tici tam.

Vienkārši ticat Dievam, tas ir viss, kas jums ir jādara!

153 Nāciet, kundze. Vai tu tici, ka Dievs dziedina vēdera slimību? Ej, apēd savas vakariņas, tici no visas sirds.

154 Nāciet. Vai tu tici, ka Dievs var dziedināt artrītu? Tādā gadījumā ej, tici un dari...un Dievs darīs tevi veselu.

155 Labi, nāciet. Vai tu tici no visas sirds? Vai tu tici? Atkal artrīts. Vai tu tici, ka Dievs var tevi darīt veselu? Ej, tici tam, saki: "Paldies Tev, Kungs."

Cik daudzi tur tic? Vai jūs ticat?

156 Šī sieviete, kura šeit sēž, sarkanā kleitā, lūk šeit, pacēla savu roku, cieš no augsta asinsspiediena. Vai tu tici, ka Dievs var darīt tevi veselu? Tici? Labi. Uzliec rokas uz tās sievietes, kura ir tev blakus, lūk tur, un pasaki viņai, ka ar viņas balsi viss būs kārtībā. Āmen.

Te nu tas ir. Āmen. Vai jūs ticat? Ticiet!

157 Lūk, šeit sēž vīrietis, viņam ir asiņošana. Vai tu tici, ser, kas sēdi, lūk tur? Jā, tev ir asiņošana. Vai tu tici, ka tas tiks dziedināts?

158 Sieviete tev blakus arī ir asiņošana, un viņai ir slimā mugura. Vai tu tici, ka Dievs tevi dziedinās? Vai tici? Pacel savu roku un pieņem to. Tici.

159 Tai sievietei, kas ir tev blakus, ir slimas kājas un gūža. Vai tu tici, ka tā ir taisnība, kundze? Vai tu tici, ka tiks dziedināta? Nu, pacel savu roku, saki: “Es to pieņemu.”

160 Labi, tai sievietei, kas ir tev blakus, ir infekcija. Vai tici, ka Dievs dziedinās šo infekciju, jaunā sieviete ar brillēm? Pacel savu roku, saki: “Es to pieņemu.” Labi, tici tam.

161 Sieviete, kas ir blakus viņai, ir nieru slimība. Vai tu tici, ka Dievs dziedinās šo nieru slimību, kundze? Labi, pacel augšā savu roku, pieņem to.

162 Tai mazajai meitenei, kas ir blakus viņai, ir slimis vairogdziedzeris. Vai tu tici, ka Dievs dziedinās vairogdziedzeri? Pacel savu roku, pieņem to.

163 Cik daudzi tic no visas sirds? Tad piecelieties kājās un pieņemiet to. Piecelieties Ābrahāma, Īzaka un Jēkaba Dieva Klātbūtnē.

164 Kunga Jēzus Kristus Vārdā, lai Svētais Gars tagad nonāk šajā ēkā un dziedina katru cilvēku Dievišķajā Klātbūtnē!

(God Is His Own Interpreter)

Šo svētrunu brālis Viljams Marions Branhams sludināja trešdienas vakarā 1964. gada 5. februārī Kalifornijas štatā, ASV. Ieraksts ar numuru 64-0205 ilgst 54 minūtes. No angļu valodas uz latviešu valodu tulkots 2020. gadā.